

Herinnering aan de campus

RADBODE 2 - 2009

HEYENDAAL

De strakgetrokken welpjestrui, te vaak gewassen, te snel gegroeid, om het hijgend hart, in spurt 't pad grootvaders berg op naar die eeuwenoude eik, die met zijn brede rug beschutting bood

na jaren haas, hert en wolf te zijn geweest, keer ik terug naar dit versteende woud, dat troost aan zieken biedt; nu schuilt die oude eik in mij en knelt er iets van binnenuit.

Ignace Schretlen

Foto: Jan van Teeffelen

Ignace Schretlen was student geneeskunde, co-assistent, huisarts-in-opleiding, gastdocent en zorgconsument van het Radboud en als kind struinde hij rond in de bossen van Heyendaal.

Schretlen - schrijver, dichter en arts – kreeg in de jaren zeventig bekendheid met zijn geruchtmakende publicaties 'Dagboek van een coassistent' in Medisch Contact. Binnenkort verschijnt van zijn hand de gedichtenbundel 'Een onvermoede bocht'. Een aantal gedichten gaan over zijn herinneringen aan het Radboud, waaronder 'Heyendaal' (zie bijgaand gedicht). Schretlen legt uit: 'Heyendaal was voor mij een spannend woud. Maar diep in dat bos lag 'grootvaders berg', een veilige plek met hierop een eeuwenoude eik, die beschutting bood. Het heuveltje bevond zich niet ver van het huidige Han Fortmann Centrum, dat door mijn moeder en een vriendin van haar is opgericht.' Als gymnasiast maakte hij elke zondagochtend zijn huiswerk op de Radboud in een kamertje naast het grote studeervertrek van zijn vader, die hoogleraar kindergeneeskunde was. 'Ik hoor nog steeds zijn voetstappen door de gang wanneer hij om elf uur warme chocomelk ging halen. Over de huidige 'campus' lag toen nog de rust van een dorpsgezicht uit 1919. Helaas is die vertrouwde plek gesloopt. Waar is die veilige plek van 'grootvaders berg'? Waar is die eeuwenoude eik gebleven? De boom is omgehakt en ik voel mij ontworteld.' Meer informatie: www.IgnaceSchretlen.nl